

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2005 r. przez Tineke Duyster przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-249/05)

(2005/C 217/105)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 30 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Tineke Duyster, zamieszkałej w Oetrange (Luksemburg), reprezentowanej przez W. H. A. M. van den Muijsenbergh, Rechtsanwält, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Tineke Duyster wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 6 kwietnia 2005 r.,
2. uchylenie decyzji w sprawie przyznania urlopu rodzicielskiego w okresie od 1 listopada 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r. lub zaświadczenia o zarobkach za listopad 2004 lub decyzji Komisji z dnia 30 listopada 2004 r., na mocy której nie uwzględniono wniosku o przełożenie lub odwołanie urlopu rodzicielskiego,
3. orzeczenie, że T. Duyster przysługują wszystkie uprawnienia pracownicze związane z czynnym zatrudnieniem jako urzędnika za okres od 1 listopada 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r., i że w związku z tym należy jej wypłacić ze skutkiem wstecznym, między innymi, wynagrodzenie zgodne z jej grupą szaszerogowania i stopniem,
4. orzeczenie, że nadal możliwe jest udzielenie skarżącej urlopu rodzicielskiego ze względu na syna (również, jeżeli w chwili uprawomocnienia się wyroku Sądu miałby on ukończone lub byłby bliski ukończenia 12 lat), ponieważ odmowne rozpoznanie wniosku należy przypisać Komisji, ewentualnie, w razie nieuwzględnienia tego żądania, jako że niemożność wykorzystania urlopu ze względu na syna należy przypisać Komisji, zasądzenie odszkodowania w wysokości szacowanej na kwotę dwudziestu siedmiu tysięcy euro obejmującej świadczenia związane z urlopem rodzicielskim, ubezpieczeniami, stażem pracy, uprawnieniami emerytalnymi, ocenami i możliwościami awansu, ewentualnie, w dalszej kolejności, w związku z niewykorzystanym urlopem rodzicielskim ze względu na syna, zasądzenie odszkodowania w wysokości 800 euro miesięcznie za utratę świadczeń rodzinnych, 100 euro za utratę ubezpieczenia i 1200 euro za utratę uprawnień emerytalnych,
5. zasądzenie zadośćuczynienia za wywołanie niepewności co do statusu urzędniczego skarżącej i za wszelkie szkody niematerialne wynikające z tej niepewności w wysokości 2 500 euro,
6. obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca złożyła wniosek o udzielenie urlopu rodzicielskiego na okres od 8 listopada 2004 r. do 7 maja 2005 r. Komisja udzieliła skarżącej urlopu rodzicielskiego na okres od 1 listopada 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r.

W zakresie dotyczącym wniosku o urlop rodzicielski na okres od 8 listopada 2004 r. do 7 maja 2005 r., skarżąca podnosi, że nie otrzymała formalnej odmowy i wywodzi stąd, że jej wniosek został oddalony w sposób dorozumiany. Ponadto, ponieważ skarżąca nie odwołała się od tej decyzji odmownej i nie złożyła innego wniosku, pozostawała aktywnie zatrudnionym urzędnikiem w czasie od 1 listopada 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r. i wobec tego ma prawo do wszystkich przywilejów, które są z tym związane.

Na uzasadnienie swej skargi, skarżąca podnosi również, że decyzja o udzieleniu jej urlopu rodzicielskiego w czasie od 1 listopada 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r. została wydana przy naruszeniu zasady równości, zasady pewności prawa, art. 42a regulaminu urzędników oraz art. 25, 26, 35, 36 i 62 regulaminu pracowniczego urzędników.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2005 r. przez European Dynamics S.A. przeciwko Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-250/05)

(2005/C 217/106)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 24 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga European Dynamics S.A., z siedzibą w Atenach (Grecja), reprezentowanej przez adwokata N. Korogiannakisa, przeciwko Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (OPOCE).

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji OPOCE, mocą której nie wybrał on oferty skarżącej i udzielił zamówienia wygrywającemu wykonawcy,
- obciążenie OPOCE kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze skargą, nawet w razie jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca spółka złożyła w odpowiedzi na ogłoszenie OPOCE o przetargu nr 6019-1 na świadczenie usług związanych z gromadzeniem, wytwarzaniem i rozpowszechnianiem publikacji elektronicznych, a w szczególności suplementu do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (Dz.U. S.). Mocą zaskarżonej decyzji oferta skarżącej została odrzucona, a zamówienie zostało udzielone innemu oferentowi.

Na poparcie swojej skargi skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja podjęta została z naruszeniem zasady niedyskryminacji, ponieważ OPOCE nie podjął stosownych działań, by zbadać i rozwiązać problem, na który zwróciła mu uwagę skarżąca, a który polegał na tym, że tylko niewielka liczba przedsiębiorstw wytwarzających CD-ROMy, usytuowanych w odległości około dwóch godzin drogi od Luksemburga, była w stanie dostarczyć je w ilości zażądaną w ogłoszeniu o przetargu. W związku z powyższym uczestnicy przetargu zmuszeni byli opracować oferty w porozumieniu z tymi przedsiębiorstwami, wskutek czego byli od nich zależni w kwestii ceny i jakości. Zdaniem skarżącej, istniały rozwiązania alternatywne, lecz OPOCE nie podjął żadnych działań. Doprowadziło to do sytuacji, w której tylko jedna oferta mogła być uznana za spełniającą kryteria oceny technicznej.

Skarżąca wskazuje ponadto na dwa oczywiste błędy w ocenie zawarte w sprawozdaniu z oceny, a mianowicie: błędne przyjęcie, że zaproponowana przez skarżącą cena była o jakieś 800 000 EUR wyższa niż w rzeczywistości oraz niesłuszne stwierdzenie, że produkcja nie wydaje się być możliwa do zrealizowania oraz że w ofercie zabrakło informacji dotyczących CD-ROMu.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest dotknięta wadą, ponieważ nie dopełniono obowiązku dostarczenia stosownych informacji oraz uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2005 r. przez Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-251/05)

(2005/C 217/107)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 1 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, S.A., z siedzibą w Lizbonie (Portugalia) reprezentowanej przez adwokatów C. Botelho Moniza i E. Maia Cadetę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 1236 z dnia 14 kwietnia 2005 r. „dotyczącej zmniejszenia udziału Europejskiego Funduszu Społecznego w »MEDIOCURSO — Estabelecimento de Ensino Particular, Lda«, zgodnie z decyzją Komisji C (89) 570 z dnia 22 marca 1989 r.”;
- 2) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych wskutek braków formalnych procedury decyzyjnej Komisji oraz niedostatecznej podstawy prawnej zaskarżonej decyzji;

Naruszenie zasady pewności prawnej oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja pozostaje w sprzeczności, z negatywnym skutkiem dla skarżącej, z uprzednim zaświadczeniem o zgodności faktycznej i księgowej dokumentów przedstawionych przez skarżącą wraz z jej wnioskiem o uiszczenie różnicy wynikającej z bilansu;

Oczywisty błąd w ocenie przedstawionych przez Mediocurso dokumentów wykazujących wydatki; oraz

Naruszenie zasady proporcjonalności w odniesieniu do podstaw faktycznych i prawnych powołanych dla uzasadnienia zmniejszenia pomocy finansowej będącego przedmiotem zaskarżonej decyzji.